

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **J. L.**, bytem N. H. 722, N. H., zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2014, č. j. KUOK 7638/2014, ve věci přestupku,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2014, č. j. KUOK 7638/2014, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 8.228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti Magistrátu města Přerova ze dne 21. 10. 2013, č. j. MMPPr/131535/2013/DS/JP, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. kterého se žalobce dopustil porušením povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že dne 23. 5. 2013 v době kolem 16:40 hodin v Přerově jako řidič motorového vozidla tov. zn. Audi A4, registrační značky X, při jízdě na třídě

17. listopadu ze směru od centra ke kruhovému objezdu spojující ulice Dvořákova, Želatovská, bří Hovůrkových a tř. 17. listopadu, držel v pravé ruce u pravého ucha telefonní přístroj.

[2] V žalobě žalobce namítal, že úvaha žalovaného v napadeném rozhodnutí je zcela mimo rámec zákona, jelikož podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Žalovaný tedy jednoznačně porušil zákon, jelikož v daném případě připadl konec lhůty na 25. 11. 2013. V daném případě jde o speciální ustanovení k počítání lhůt, které jsou stanoveny v jednotlivých ustanoveních správního řádu a dalších (*lex specialis*) ke správnímu řádu. *Argumentum ad absurdum* by žalovaný mohl uvést, že například pošta Olomouc 2 (PSC 772 00) má otevřeno v sobotu (8 – 12) i v neděli (9 – 11), tedy podatel měl možnost podat poštovní zásilku v Olomouci i v předmětný víkend. Dále by žalovaný mohl uvést, že s ohledem na dvacetičtyřhodinové rozdělení časového pásma měl možnost odeslat e-mailem zásilku ze serveru v jiném časovém pásmu, kde byla ještě neděle, a tedy by naplnil podmínku odeslání zásilky v neděli. A to žalobce nehovoří o skutečnosti, že mnohé osoby opravdu nesedí celé dny na internetu, ale jezdí na víkendy mimo své bydliště či pracoviště a vlastně ani nemají možnost jakoukoliv zásilku e-mailem odeslat. Nadto zde vzniká nerovnost v postavení, kdy pokud by byla zásilka odeslaná v pondělí, tj. dorazila by na úřad v úterý a předána úředníkům ve středu či ve čtvrtek, tak by byla naplněna litera zákona, a je-li zásilka doručena v pondělí, kdy s ohledem na elektronizaci veřejné správy je zpravidla předána týž den, a tak není litera zákona naplněna? Nehledě na skutečnost, že o víkendu se na úřadu úředníci zpravidla nenacházejí, tedy požadavek doručení o víkendu je zcela absurdní. Právě smysl a účel § 40 správního řádu je odstranit nerovnosti před zákonem, kdy bude jednotná a hlavně logická a smysluplná praxe spočívající ve skutečnosti, že případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Rozhodnutím žalovaného bylo porušeno právo na odvolání při trestním obvinění, kdy žalovaný nezkoumal námitky k meritu věci. Žalobce navrhl, aby soud podle § 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že není pravdou, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno jako nepřipustné, nýbrž jako opožděné, což je podstatný rozdíl. Jak z obsahu žaloby vyplývá, žalobce svoji argumentaci opírá pouze o § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, aniž by vzal v úvahu další ustanovení tohoto zákona. Ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu hovoří o tom, že lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání. Ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu stanovuje formu podání. Podání lze podat písemně nebo ústně, do protokolu, anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Za podmínky, že je podání do pěti dnů potvrzeno, případně doplněno způsobem výše uvedeným, je možno podání učinit pomocí jiných technických prostředků zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu. Jak ze spisového materiálu vyplývá, žalobce podal dne 19. 11. 2013 (doručeno dne 20. 11. 2013), tedy poslední den odvolací lhůty odvolání prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití

zaručeného elektronického podpisu. Podání tedy nebylo učiněno zákonem požadovanou formou a nebylo doplněno v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu do pěti dnů. Takovéto potvrzení podání má význam pro zachování lhůty, neboť teprve pokud tímto způsobem je v oné lhůtě doplněno, je perfektní. Správní orgán vždy přihlíží k podáním učiněným zákonem předepsanou formou, podání učiněné jinou formou se stanou v řízení relevantní pouze za předpokladu jejich následného doplnění (do pěti dnů), což se v daném případě nestalo. Též je nutno poukázat na skutečnost, že z obsahu podání ze dne 25. 11. 2013 opatřeného zaručeným elektronickým podpisem je zřejmé, že je obsahově totožné s podáním učiněným veřejnou datovou sítí, bez zaručeného elektronického podpisu, učiněným dne 19. 11. 2013. Z obsahu uvedeného podání lze dovodit, že se nejedná o doplnění, ale nové totožné podání, které bylo podáno zcela zřejmě opožděně. Výše uvedený názor je totožný s názorem vysloveným v obdobné věci Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008 – 70. Žalovaný byl přesvědčen, že v daném případě postupoval zcela v souladu se správním řádem s tím, že na uvedený případ nelze aplikovat § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu. Proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 21. 1. 2014.

[5] Krajský soud ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám ze správního spisu zjistil, že rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku a byla mu uložena sankce – pokuta 1.800 Kč, bylo doručeno zmocněnci žalobce fikcí tak, že zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí od 23. 10. 2013, byla zanechána výzva k vyzvednutí uložené zásilky s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky a zásilka byla vložena do schránky dne 5. 11. 2013.

[6] Dne 19. 11. 2013 zaslal e-mailem zmocněnec žalobce správnímu orgánu I. stupně odvolání, bez zaručeného elektronického podpisu, prostým e-mailem. Totéž podání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 25. 11. 2013 zmocněncem žalobce e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem.

[7] Výzvou ze dne 28. 11. 2013 byl zmocněnec žalobce vyzván podle § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění vad podání, tj. doplnění blanketního odvolání.

[8] Usnesením ze dne 28. 11. 2013 správní orgán I. stupně vyzval zmocněnce žalobce, aby do pěti dnů od doručení tohoto usnesení doplnil své podání, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo. Toto usnesení převzal zmocněnec žalobce 9. 12. 2013.

[9] Rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 1. 2014 bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné, protože rozhodnutí o přestupku bylo zmocněnci žalobce doručeno fikcí dne 4. 11. 2013 a nabylo právní moci 20. 11. 2013. Odvolání podané zmocněncem žalobce 19. 11. 2013 e-mailem bylo podáno bez zaručeného elektronického podpisu a podle § 37 odst. 4 správního řádu mělo být doplněno do pěti dnů u správního orgánu prvního stupně, tedy nejpozději 24. 11. 2013, a to bez ohledu na to, zda se jedná o den pracovního klidu či svátek, neboť elektronická podání lze realizovat bez ohledu na tyto skutečnosti, tedy v daném případě mohl zmocněnec žalobce potvrdit elektronické podání zaručeným elektronickým podpisem bezodkladně ve lhůtě pěti dnů. V daném případě nebyl žalobce krácen na svém právu v zákonné lhůtě potvrdit elektronické podání zaslané bez zaručeného elektronického podpisu.

[10] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[11] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013, *podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.*

[12] Podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu *pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.*

[13] Podle § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění účinném od 1. 1. 2013, *úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob.*

[14] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, čj. 9 Afs 28/2010-79, www.nssoud.cz, *podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci (§ 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů) je učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci. Lhůta stanovená soudním řádem správním, výzvou nebo rozhodnutím soudu je zachována, bylo-li podání učiněné vůči soudu prostřednictvím datové schránky nejpozději poslední den této lhůty dodáno ve formě datové zprávy do datové schránky soudu (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).*

[15] Spornou otázkou v souzené věci bylo, zda odvolání odeslané e-mailem 19. 11. 2013 bylo doplněno či potvrzeno včas ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu ve lhůtě 5 dnů od jeho podání. Systematickým výkladem § 37 odst. 4, § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu a § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických

úkonech a autorizované konverzi dokumentů, je možné dospět pouze k jedinému výkladu, a to že dodáním potvrzení co do formy bylo odvolání žalobce dne 25. 11. 2013 podáno v zákonné lhůtě, neboť 24. 11. 2013 byla neděle. Výklad žalovaného nemá oporu v citovaných ustanoveních, která na věc dopadají, a není zde jiné ustanovení zákona, o které by bylo možno výklad žalovaného opřít. Samotný § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu rovněž nerozlišuje mezi písemným a elektronickým podáním. Ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb. přiznává úkonu učiněnému prostřednictvím datové schránky stejné účinky jako písemnému a podepsanému úkonu. Činit rozdíl mezi elektronickým podáním a písemným podáním je výklad *contra legem* (proti výslovnému znění § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb.) a navíc v rozporu se zásadou bezrozpornosti a jednoty právního řádu.

[16] Účelem § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu je poskytnutí ochrany účastníkům řízení při uplatňování jejich procesních úkonů (např. podání odvolání). Významné pro zachování těchto práv je stanovení konce konkrétní lhůty (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dnů 14. 3. 2007, čj. 1 As 40/2006 – 74, a 9. 12. 2009, čj. 1 As 86/2009 – 47, vše dostupné na www.nssoud.cz). Podstatné v souzené věci je, že je naplněna i hypotéza uvozující věty § 40 odst. 1 správního řádu, a to, že provedení úkonu (zde podání odvolání) je v řízení vázáno na lhůtu. Tudiž nelze porovnávat spornou otázkou s okamžikem doručení písemnosti účastníku řízení podle § 24 odst. 2 správního řádu (tzv. fikcí), která na sobotu, neděli nebo svátek připadnout může a § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu se nepoužije (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, čj. 5 Afs 76/2012 - 28).

[17] V rozhodnutí napadeném žalobou posoudil žalovaný spornou právní otázku nesprávně a soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.

[18] Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za převzetí věci a podání žaloby 2 x 3.100 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. K celkové částce 6.800 Kč náleží podle § 57 odst. 2 s. ř. s. daň z přidané hodnoty ve výši 1.428 Kč. Celková odměna za zastupování činí 8.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 8. 4. 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně